

РЕШЕНИЕ

№ 2982

гр. София, 07.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 29.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10235** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП) във вр. с чл. 145 - чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба К. С. З., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], №50б, ап.6, чрез пълномощник адв.С. Д. срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 2641/02.10.2023 година по чл.171, т.1, б.“Б“ от ЗДВП на мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДРВ, с която е наложена ПАМ- временно отнемане на СУМПС до решаване въпроса за отговорността, но не за повече от 18 месеца. Отнето е свидетелство за управление на МПС №282649690.

В жалбата са наведени твърдения за незаконосъобразност на обжалваната ЗППАМ, поради липса на предпоставките за издаване на същата. Сочи се, че обжалваната заповед е несъответна. Излагат се аргументи за липса на мотиви, както и на реквизити, което според жалбоподателя опорочава същата. Оспорва се компетентността на органа издал заповедта. Прави се искане за отмяна на ЗППАМ. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят и неговия процесуален представител, редовно призовани не се явяват.

Ответникът – М. И. – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДРВ, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 02.10.2023г. е издадена ЗППАМ № 2641/02.10.2023г. от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДРВ, въз основа на издаден АУАН серия GA, № 950035 от 02.10.2023г., против К. С. З. Видно от изложеното в АУАН на 02.10.2023г. в [населено място], З. е управлявал МПС „БМВ“ модел „320 Д“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Н. К. С., с посока на движение от ул. „657-ма“ към [улица], като при проверка пред №3, водачът е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества с Дръг тест 5000, №АРММ-0017. На водач е издаден талон за медицинско изследване с номер 0150240 за ВМА и са му били връчени холограмни стикери. Извършеното е прието за нарушение на чл. 174, ал.3, пр.2 от ЗДвП.

На същата дата К. С. З. се явил във ВМА и е извършил назначените му изследвания. При тези обстоятелства, издателят на ЗППАМ е счел, че са налице предпоставките на 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП, поради което е издал оспорваната заповед, с която е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“. Отнето е свидетелството за правоуправление на МПС №282649690.

По делото е приложено копие от изготвената съдебна химикотоксикохимична експертиза рег. № И-4289/26.04.2023г. на ВМА (л. 46 и 47), видно от която от извършените изследвания на предоставените проби на К. С. З. не се установява присъствие на наркотични вещества и техни метаболти, които да доказват употреба на наркотични вещества.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, видно от входящия номер на подадената чрез административния орган жалба, от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган. Това обстоятелства се установява от приложените към административната преписка: Заповед № 513з - 2563 от 22.04.2015г. на директора на СДВР и от Заповед № 513з - 6400 от 07.07.2023г. на директора на СДВР, с която са определени служителите на ОПП - СДВР, които могат да налагат ПАМ по чл. 171, т. 1 от ЗДвП.

Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма. В акта са посочени фактическите обстоятелства, възприети от органа. Издаването на ПАМ е въз основа на издаден АУАН серия GA, № 950035 от 02.10.2023г. Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.III.1975г., ОСГК на Върховния Съд, мотивите могат да препращат и към друг документ, приложен по административната преписка, какъвто е и настоящия случай.

Същевременно, съдът намира, че оспорената заповед е издадена при неправилно приложение на материалния закон и в противоречие с целта на закона.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач“, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в

кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка.

В случая мярката е приложена по отношение на К. С. З., който на 02.10.2023г. в [населено място], е управлявал МПС „БМВ“ модел „320 Д“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Н. К. С., с посока на движение от ул. „657-ма“ към [улица], като при проверка пред №3, е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества с Дръг тест 5000, № АРММ-0017.

Редът, по който се установява концентрацията на алкохол и наркотични вещества в кръвта на водачите на МПС, трамваи или самоходни машини и/или употребата от тези водачи на наркотични вещества или техни аналози, е посочен в Наредба № 1 от 19.07.2017г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Загл. изм. - ДВ, бр. 81 от 2018г.). Съгласно чл. 3, ал. 1 и 2 от Наредбата при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. Установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста (чл. 3а от Наредбата). При съставянето на акт за установяване на административно нарушение за установена с техническо средство концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и при попълване на протокол за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози контролният орган попълва и талон за изследване (чл. 6, ал. 4). В талона се отразява изборът на лицето дали установяването на концентрацията на наркотични вещества да се извърши с доказателствен анализатор, или с медицинско и химическо лабораторно изследване.

В случая К. С. З. е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества с Дръг тест 5000, № АРММ-0017, но е извършил назначеното му медицинско изследване. От заключението на извършената съдебна съдебна химикотоксикохимична експертиза рег. № И-4289/26.04.2023г. на ВМА, е видно, че в предоставените проби на К. С. З. не се установява присъствие на наркотични вещества и техни метаболти, които да доказват употреба на наркотични вещества.

Законът дава възможност на проверяваното лице да избере дали да бъде изследван с техническо средство или да извърши назначеното му медицинско изследване, като при наличието на кръвна проба /биологична проба/ се предвижда именно резултатите от нея да са определящи - арг. чл. 171, ал. 1, т. 1 б. „б“, посл. изр. ЗДвП.

В случая доказателствата по делото установяват по категоричен начин, че жалбоподателят не е управлявала МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози в деня на проверката.

В тежест на административния орган, издал оспорения акт, е да докаже пред съда наличието на извършено административно нарушение, за преустановяването на което е издадена процесната ПАМ. В конкретния случай това не е сторено, а правомерността на упражнената компетентност пряко се опровергава посредством проведеното медицинско изследване.

На следващо място, целта на налагането на принудителни административни мерки по чл. 171 от ЗДвП е осигуряване безопасността на движението и преустановяване на административните нарушения. От изложените по-горе по делото писмени доказателства се установява, че не е налице извършено административно нарушение от страна на К. С. З..

В обобщение съдът намира оспорената заповед за незаконосъобразна и като такава, подлежаща на отмяна.

С оглед изхода на спора и своевременно отправеното от жалбоподателя искане за присъждане разноски, на същия следва да бъде присъдена държавна такса от 10 лв. и адвокатски хонорар в общ размер на 1000лв., общо разноски в размер на 1010лв. /хиляда и десет лева/. По делото са представени договори за правна защита и съдействие, установяващи заплащането на адвокатско възнаграждение в размер на 1000лв. и с оглед липса на възражение от ответната страна за прекомерност на размера, съдът счита, че адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено, както е претендирано, а именно в размер на 1000 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172 АПК, Административен съд-София - град, Трето отделение, 79 - ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. С. З. - Заповед за прилагане на ПАМ № 2641/02.10.2023 година по чл.171, т.1, б.“Б“ от ЗДвП на мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДРВ.

ОСЪЖДА СДВР, отдел „Пътна полиция“ да заплати на К. С. З. с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], №50б, ап.б - сумата от 1010лв. /хиляда и десет лева/ разноски по делото.

Решението е окончателно, по аргумент от чл. 172, ал. 5, изречение второ от ЗДвП.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: